

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1 och 5 i rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter genom att undanta samtliga, eller nästintill samtliga, kategorier av inrättningar som ombesörjer offentlig utlåning av upphovsrättskyddade verk från skyldigheten att ersätta upphovsmännen för den offentliga utlåningen.
- 2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69 av den 19.3.2005.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 oktober 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-65/05) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Fri rörlighet för varor — Artikel 43 EG — Etableringsfrihet — Artikel 49 EG — Frihet att tillhandahålla tjänster — Förbud mot att uppställa och driva elektriska, elektromekaniska och elektroniska spel vid äventyr av påföljd eller administrativa sanktionsåtgärder — Direktiv 98/34/EG — Tekniska standarder och föreskrifter — Nationella bestämmelser som skall tillämpas på elektriska, elektromekaniska och elektroniska spel)

(2006/C 326/16)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och N. Dafniou)

Saken

Fördragsbrott – Artiklarna 28, 43 och 49 EG och artikel 8 i europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, s. 37) – Nationella bestämmelser tillämpliga på elektroniska spel för datorer

Domslut

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG, 43 EG och 49 EG samt artikel 8 i Euro-

parlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, genom att i artiklarna 2.1 och 3 i lag nr 3037/2002 föreskriva ett förbud mot att uppställa och driva alla former av elektriska, elektromekaniska och elektroniska spel, inbegripet samtliga dataspel, på samtliga offentliga eller privata platser med undantag för kasinon, vid äventyr av påföljd eller administrativa sanktionsåtgärder enligt artiklarna 4 och 5 i samma lag.

- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 82, 2.4.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2006 – Koninklijke Coöperatie Cosun UA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-68/05 P) (¹)

(Överklagande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Socker — Artiklarna 26 i förordning (EEG) nr 1785/81 och 3 i förordning (EEG) nr 2670/81 — Avgift som skall betalas för C-socker som avsatts på den inre marknaden — Begäran om eftergift — Billighetsklausul i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79 — Begreppet import- eller exporttull — Likabehandlingsprincipen och rättssäkerhetsprincipen — Billighet)

(2006/C 326/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Koninklijke Coöperatie Cosun UA. (ombud: advokaterna M. Slotboom och N.J. Helder)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och advokaten F. Tuytschaever)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 7 december 2004 i mål T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut REM 19/01 av den 2 maj 2002 om avslag på ansökan om eftergift av importtull som Konungariket Nederländerna ingett till förmån för sökanden

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) Koninklijke Coöperatie Cosun UA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 82, 2.4.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2006 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-120/05) (¹)

(Exportbidrag — Villkor för beviljande — Exportdeklaration — Skriftliga bevis föreligger inte — Anlitande av andra bevismedel)

(2006/C 326/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Hamburg – Tolkningen av artikel 7.1 tredje stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen (EGT L 136, s. 5; svensk specialutgåva, volym 3, område 57, s. 169) – Omöjligt för exportören att uppfylla skyldigheten att till stöd för sin deklaration ge in samtliga handlingar och uppgifter som de behöriga myndigheterna anser vara av intresse – Fall av force majeure som lett till att handlingarna förstörts – Möjligheten att anlita andra bevismedel

Domslut

Artikel 7.1 tredje stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jord-

bruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 229/96 av den 7 februari 1996, skall tolkas så att den inte hindrar en exportör att anlita andra slags bevismedel till stöd för sin exportdeklaration, i fall där exportören, även på grund av force majeure, saknar möjlighet att förebbringa skriftliga bevis om de kvantiteter av produkter som verkligen förbrukats vid framställningen av en vara som exporterats. De nationella myndigheterna bedömer dessa bevismedel enligt villkoren i nationell rätt, under förutsättning att dessa bestämmelser varken påverkar gemenskapsrättens räckvidd eller verkan. I detta hänseende ankommer det på de nationella myndigheterna, när begäran sker inom ramen för det förenklade förfarandet i artikel 3.2 tredje stycket i förordningen, att även beakta de handlingar som redan har utväxlats med exportören.

(¹) EUT C 143 av den 11.6.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 oktober 2006 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Madrid (Spanien) – Elisa María Mostaza Claro mot Centro Móvil Milenium SL

(Mål C-168/05) (¹)

(Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Underlåtenhet att under skiljeförfarandet invända att ett villkor är oskäligt — Möjlighet att framställa en sådan invändning inom ramen för klandertalan mot skiljedomen)

(2006/C 326/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elisa María Mostaza Claro

Motpart: Centro Móvil Milenium SL

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Audiencia Provincial de Madrid – Tolkning av artiklarna 6.1, 7.1 samt punkt 1 q i bilagan till rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) – Lämpliga och effektiva medel för att förhindra fortsatt tillämpning av oskäliga villkor i konsumentavtal – Konsumenten har inte åberopat skiljeavtalets ogiltighet under skiljeförfarandet